

mind!" Kui teised aga veel enam palusivad, ütles ta viimaks: „Kuulge, härrad! minu isa uppus mõne aasta eest siia ligidale jõkke ära; ma olen nüüd selle kala käest küsind, kas ta teda mitte ei peaks jões näinud olema, aga ta ütles, et ta veel väga noor olla, et ma peaks seda ta wane- mate käest küsima, et need wõiksid mulle selle üle otsust anda. Selle üle naersivad kõik veel enam ja paniwad kaks suurt kala tema taldriku peale, sesi naad mõistsivad väga hästi, mis ta tahtmine oli, — ta tahtis suuri kalu süüa. See tegi aga teistele nii suurt nalja ja meelehead, nõnda, et naad selli sööma ja jooma rehningi omaist käest äramaksivad, et tal enesel ühtigi maksa ei olnud.

Kuidas inimesed wõivad väga wanaks saada.

Ma olen ühest raamatust seda juttu lugenud ja arwan seda wäärt olevat Kalendri lugejale ka jutustada.

Üks würest oli jahi peal teistest äraeksinud ja sõitis suures metsas süa ja süüa, aga ei leidnud ega leidnud oma jeltsilisi. Viimaks leidis ta suure metja keskel ühe weikese talumaja, kus ukse ees üks wana hal mees suure healega nuttis. Würest küsis sellelt, mikspärast ta pidi nutma. Wanamees wastas, et ta oma isa käest väga tugewaste lüüa

ja kurjaste tapelda saanud. Würest pani imeks, et niisuguse wanamehe isa veel elas ja veel nii tugew oleks, et veel pekka suutis. Ta küsis nüüd veel wanamehe käest edasi, et mis süü pärast isa siis teda peksumud? Ta wastas, et see olnud ta süü, et ta oma isa isa ehk wanaisa pidand tooli pealt teise kohta tõstma, aga on teda kogemata maha- pilland. See üle pani würest veel enam imeks ja ihaldas neid näha saada. Ta läks seepärast tuppa waatama, kas see ka tösi oleks ja leidis kõik nõnda olevat, kui wanamees oli rääkinud ja küsis järele, mis toitu naad sööwad, et nii kama elawad ja nii terwed ja tugewad on. Need wanad ütlesiwad, et naad on aga alwa toitu söönud, nagu nimelt: leiba, piima, juustu ja soola. Aga naad pruukida ka aastas mõned korrad seatud ajal hollundri wõi wleedripuu marjadest wäljapigis- tatud moosi, see on meid terwises hoidnud ja pealegi nii wanaks aitunud saada. Sel wahel ajal oliwad würest teurid ka sinna tulnud, kelle seltsis ta oma loosi tagasi läks.

Rassinus söömises ja joomises peab inimest terwise juures. Mõni on alwa toitu süües hoo- pis terwem ja elab kauemine, kui need, kes kallid roogast ja maiust armastawad. —